

מכתבה של חנה-הלנה גולדברג אל אמה

חנה הלנה-גולדברג מפריס נתפסה בעת שניסתה לחצות את הגבול בניסיון להימלט לצרפת של וישי, ב-1942. היא גורשה למחנות דראנסי ופואטייה, ומשם כתבה לאמה בפריס. מכתבה האחרון, שנכתב בדרך לאושוויץ, הושלך כנראה מן הרכבת. (דראנסי ופואטייה היו מחנות מעבר ליהודים שגורשו מצרפת למחנות השמדה, לרוב לאושוויץ).

את המכתבים הכתובים צרפתית, מסר ליד ושם בן-דודה של חנה, מר חיים הרצוג ז"ל, הנשיא השישי של מדינת ישראל.

יום שישי, 18 בספטמבר 1942

אמא יקרה שלי,

עזבתי את דראנסי אתמול וכרגע אני ברכבת. אנו נעים בכיוון מז, אבל אינני יודעת אם נעצור שם, מאחר שאומרים שהנסיעה תיארך שלושה ימים. יש בי אומץ רב. זהו זמן רע להיות בו. אני בטוחה לחלוטין שאראה אותך שוב, אמא יקרה שלי, בעוד חודשים מעטים. עלייך להיות אמיצה מאוד, את לא צריכה להיות עצובה. כרגע אני יחד עם ידידים מפואטייה. אני תמיד אסתדר, בדרך זו או אחרת. אני חושבת שלא אוכל לכתוב לך, אבל אל תתייאשי. אני תמיד חושבת עלייך. אל תניחי לעצמך לשקוע בעצבות. המורל שלי חזק מאוד. יש לי הרבה אומץ ותקווה.

אני מחבבת אותך באהבה. חבל מאוד שהמאמצים המשותפים שלך ושל סת' לא הצליחו. אנא מסרי לו את החדשות. אני מקווה לראות אותך בקרוב, אל תתייאשי. ננה.

אתם כולכם חייבים לשמור על עצמכם. אולי יהיה טוב בשבילך, אמא, לעבוד ב"וועד לעזרה הדדית יהודית".

יש אלפים במצבי. אשוב בקרוב. חכי לי בסבלנות, אמא יקרה שלי.

1000 נשיקות,

ננה

מקור: יהודית קליינמן (ערכה), *אגרות "מאין-שם"*. *אגרות אחרונות של יהודים מארצות השלטון הנאצי, יד ושם, ירושלים, 1988, עמ' 45-48*

